

Maksa par „Valdības Vēstnesi“:
ar piesūtišanu: par Ls 22,—
1/2 gadu 12,—
3 mēn. 6,—
1 „ 2,—
Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 13,—
bez piesūtišanas: (saņemot ekspedīciju) par Ls 18,—
1/2 gadu 10,—
3 mēn. 5,—
1 „ 1,70
Par atsevišķu numuru 10,—

Latvijas valdības
Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
Rīgā, pili 2. ist. Tālrunis 20032
Runas stundas no 11—12

oficiāls laikraksts
svētdienas un svētku dienas

Kantoris un ekspedīcija:
Rīgā, pili 1. ist. Tālrunis 20031
Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindiņām Ls 4,—
par katru tālāku rindiņu „—15
b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindiņu „—20
c) no privātiem par katru viensl. rindiņu (par obligāt. sludin.) „—25
d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas „—80

Pārgrozījums un papildinājums Kreditnolikumā.
Pārgrozījumi dažu lauksaimniecības rakstura valsts aizdevumu pārkārtošanas likumā.
Dzelzceļu virsvaldes rīkojumi.

Pārgrozījums un papildinājums Kreditnolikumā.

I. Kreditnolikuma (1935. g. izd.) 770. panta pirmo daļu izteikt šādi:
770. Pārjaunojamo aizdevumu segšanai Valsts zemes banka izlaiž 4% ķīlu zīmes kopsummā līdz 24 milj. latu divās atsevišķās serijs pa 12 milj. latu katrā serijs. Ķīlu zīmes nodod kreditoriem par nominālo vērtību.
Rīgā, 1936. g. 5. martā.

II. To pašu pantu papildināt ar 1. piezīmi, nosaucot pastāvošo piezīmi par 2. piezīmi.
1. piezīme. Ja I. serijs ķīlu zīmju izlaidums nesasniedz 12 milj. latu, tad par atlikušo summu Zemes banka var pavairot 2. serijs ķīlu zīmju izlaidumu, nepārsniedzot kopsummā 24 milj. latu.
Ministru Prezidents K. Ulmanis.
Finanču ministrs L. Ēķis.

Pārgrozījumi dažu lauksaimniecības rakstura valsts aizdevumu pārkārtošanas likumā.

Dažu lauksaimniecības rakstura valsts aizdevumu pārkārtošanas likuma (Lik. kr. 1934. g. 54) 14. pantā vārdus „divi miljoni” atvietot ar vārdiem „divi miljoni trīs simti tūkstoši latu” un vārdus „1935. g.” ar vārdiem „1936. g.”
Ministru Prezidents K. Ulmanis.
Finanču ministrs L. Ēķis.

Zemkopības ministra J. Birznieka runa, Zemnieku dienas noslēdzot.

Zemkopības ministrs J. Birznieks 7. martā noslēdza Zemnieku dienas ar šādu runu:

„Ļoti cienītie Zemnieku dienas dalībnieki! Mēs esam 2 dienas pavadījuši nogurdinošā un smagā, bet pateicīgā darbā. Esam uzklaušījušies un runājuši viens uz otru visas tās dzīves gudrības, kas ir nākušas no mūsu darba, kas izrietējušas no mūsu dzīves. Mēs esam dzirdējuši labus padomus mūsu praktiskā dzīvē, mēs esam dzirdējuši arī daudzus labus padomus mūsu garīgās, mūsu intelektuālās dzīves izkopšanai.

Sodien noslēguma vārdā man jādalās ar jums par šiem iespaidiem. Un man ir jāsaka, ka esmu priecīgs, ka mums šī pirmā Vislatvijas zemnieku diena, zemnieku darba celiens, kas izpaužas 2 garās dienās, ir labi izdevusies. Nolasītie referāti pēc sava satura un tāpat priekšlasījumi ir devuši daudz ierosinošu un daudz pamācošu mūsu nākošā darba posmā.

Mēs esam dzirdējuši daudz rūgtu vārdu par to, ka mums vēl nav tā, ka tas mums un mūsu zemē vajadzīgs būt. Mēs dzirdējam, ka direktors Lapiņa kungs pamatoti, pārliecinoši runā mums sacīja, kas mūsu kultūra un mūsu garīgā cilvēkā vēl ir jāuzlabo un kas mums, kā kultūrlai tautai, jā saglabā nākošiem gadsimtiem cauri. Es domāju, ka šī runa daudzus sasildīja. Šī runa nevarēja nepatikt arī visiem, kas varbūt vairākus gadus ir no laukiem aizgājuši prom. Šī runa vienam otram liks padomāt, vai uzsaktais ceļš ir pareizais un vai nav vēl laiks no viņa atpakaļ griezties.

Es domāju, ka mēs visi ne tikai šodien un vakar, bet savas zemnieku dzīves, visas valsts dzīves stiprināšanas un pacelšanas darba strādājam nepārtraukti 17—18 gadus mūsu neatkarīgā valstī, ja neskaita iepriekšējo laiku, un mēs visi zinām, ka šī ideoloģija par zemnieka padarīšanu par saimnieku mūsu zemē, par zemnieka domu pamatā likšanu visam mūsu valsts darbam, ka tā mums nav sveša. Ja mums viņu dažreiz — dažus gadus atpakaļ — vajadzēja uzskatīt tikai kā cerību, kad starp cerību un reālo patiesību bija liela atšķirība, tad šodien un vakar mēs dzirdējam, ka zemnieks mūsu zemē, visās mūsu aprindās, no strādnieka pilsēta, no valsts darbinieka, no katra inteliģenta darbinieka pilsēta vai uz laukiem ir atzīts savā darbā. Viņi savas puses apsolījuši un dienu dienu pieliek, lai zemnieka darbs sekmīgāks būtu, lai zemnieka darbs būtu

vainagots labākiem panākumiem. Mēs nu reiz esam iekaluši visiem galvā, ka bez zemnieka labklājības nostiprināšanas nebūs un nevar būt tā labklājība, ko mēs par kopējo labklājību saucam.

Mēs šodien, šīs divās dienās dzirdējam daudz jaunu vārdu, ka mums neiet tik slikti, kā citur iet, kaut gan dabas apstākļi, kaut gan visi ekonomiskie un politiskie apstākļi, kādi visā pasaulē, nav speciāli labvēlīgi mums. Bet kas ir tas, kas mums devis iespēju mūsu laikus arī šinī gadā par labiem saukt? Es domāju, ka mēs visi būsim vienis prātis, ka tas ir 15. maijs 1934. gadā, ka tas ir tas virs, kas mums pa priekšu iet, kas visu darba smagumu uz saviem pleciem uzņēmis, un viņa tuvākais pārlīgts, kas mūs vedis pēc 18. novembra cauri dažādiem pārbaudījumiem, ir vedis pie uzvarām, kurās nebeigsies arī neskaitāmos gadu simteņos nākotnē.

Bet mēs nedrīkstam visus smagumus tikai uz viņiem likt. Mums pašiem katram atsevišķi un visiem kopā uz saviem pleciem viena smaguma daļa jāatstāj. Un tas, ka mēs jūtamies savā valstī labi, ir tas, ka visi smagumi, kas gulstas uz mūsu tautas, uz mūsu valsts iedzīvotāju pleciem, ir sadalīti pēc iespējas vienlīdzīgi. Mums nav miljonāru un mums tad nebūs, bet mums nav arī bezpajumtņieku, un tad arī nebūs. Tas ir tas stiprums, kas tautu vieno, kas tautu ceļ. Un šai gara taisni zemnieku darbs ir tas, kas priekšzīmī dod, kas uz priekšzīmi aicina: jo saimnieks ar strādnieku ir senos gadu simteņos kopā pie viena galdā sēdējis, no vienas bļodas edis, un tas pats notiek arī jaunajos laikos. Un, mīļie draugi, tam pašam ir jānotiek arī turpmāk, jo tikai tā mēs visus smagumus mācēsīm iznest cauri visiem laikiem, visiem laikmeitiem.

Mīļie draugi, mēs no daudziem esam dzirdējuši, gan jaunākā laikā, gan mazliet vecākā laikā, ka zemes darbs ir daudziem ideālistiem nepiemērots tikai tamdēļ, ka viņa ideālu trūkst, ka viņa nav tā ideālistma, ko mēs skandinām un it kā iedomājamies, ka kādā pasaka zemē viņš ir atrodamus. Un tad arī sākas šī dzīšanās pēc ideāliem. Vispirms prom no tēva mājas uz tuvāko pilsētu, tad uz tālāko, no vienas pilsētas uz otru, līdz cilvēks pats sevi pazaudē un arī — ideālu nav atradis.

Es gribu jums sacīt, ka nav darba un nodarbošanās, kur nav pienākumu lielu un mazu, un sevišķi tai vismazāk atzītākā darbā, tai visnomicinātākā darbā, ja tikai mēs mēģinām viņa sameklēt, ir vislielākais ideālistms, ir vispatiesākie ideāli iekša. Mums tikai vajaga mācēt tos atrast.

Ideāls nemīt darbā, bet ideāls mīt cilvēkā pašā. Un tamdēļ, ja mēs meklējam un dzenamies pēc kāda ideāla, tad ideāls ir jāmeklē tur, kur cilvēks nestrādā tikai priekš sevis pašā, kur cilvēks strādā priekš visiem, priekš visas tautas un visas valsts. Tāds ir zemnieka darbs. Tamdēļ visiem ideālistiem, kas pēc ideāliem dzenas, ātrāk jāatgriežas atpakaļ lauku mājā un atkal jāsasien sevi ar zemi kopā.

Par to, ka mēs šeit šīs dienās esam varējuši pārrunāt ir praktiskās, ir garīgās lietas, man jāizsaka mīļa pateicība Lauksaimniecības kamerai, kas mūs ir aicinājusi šeit visus kopā, kas ir aicinājusi ne tikai tamdēļ, ka tas ir kāds tehnisks izpildījums, bet gan tāpēc, ka tā ir mūsu zemnieku balss, kas vēlas kopā izteikties, kas vēlas viens otru redzēt, lai atkal mēs stiprāki savos nākošos darbos varētu iet. Tamdēļ pateicība nākas arī ikvienam jums, kas jus esat mērojuši garos ceļus, ka jums nav bijis par grūtu ne tagad dubļainā ceļā doties, ne arī pavadīt lēnās stundas, kas jums pagāja vilcienā.

Kopā sanākšana nav tikai svētku dienas kopā sanākšana. Tā ir mūsu dzīves nepieciešama sastāvdaļa. Mēs, zemnieki, savā mājā tagad saprotam, ka mēs nevaram vaifs savu dzīvi piepildīt tikai ar to, ja

mēs savu darbu padarām tikai s a v ā mājā, savā ģimenē, paši priekš sevis. Šodien latviešu zemniekam ir jābūt tādām, kam jāpadara savs darbs mājā un kam jāpadara sava darba daļa arī priekš visas mūsu kopējās dzīves, priekš mūsu sabiedriskās dzīves, priekš mūsu valsts dzīves.

Kas būtu mēs tagad, ja mūsu priekšgājēji būtu domājuši tikai par to darba daļu, kas viņiem ikdienas dzīvē vajadzīga bija. Vai mums būtu sabiedriskā dzīve un vai mums būtu tas stiprums valsts dzīvē, ja mēs nebūtu vienmēr mācējuši atļacināt zināmu laika daļu kopējam lietai, sabiedriskām un valsts lietām.

Tamdēļ arī šinī nozīmē, mīļie draugi, turpināsim strādāt ar tādām pašām sekmēm, ar tādiem pašiem panākumiem kā līdz šim, un vēl čaklāk, vēl ar panākumiem vairāk apveltīti savās mājās, savā pagasta sabiedrībā, un būsim nomodā arī par to darba daļu, kas uz mums gulstas visiem, kā musu nācijas, kā musu valsts atbildības un smaguma nesējiem. Tad patiesi Latvija būs spēcīga, stipra un varēna un spējīga pārvarēt visas grūtības, kas ikvienai tautai, ikvienai valstij vienā vai otrā laikā, agrāk vai vēlāk pienākas.

Es novēlu jums laimīgu atgriešanos atkal atpakaļ jūsu darba vietās, novēlu panākumus jūsu šī gada zemkopības darbos, sabiedriskos darbos un arī panākumus visiem jūsu ģimenes dzīvē. Uz redzēšanos nākošā Zemnieku dienā! (Aplausi.)
LTA.

Valdības rīkojumi un pavēles.

Apstiprinu
1936. g. 6. martā.
Satiksmes ministrs B. Einbergs.

89. rīkojums par pārgrozījumiem tarifā ekspressūtījumu pārvadāšanai Eiropas-Āzijas satiksmē caur Sibīriju.

Pēc Eiropas-Āzijas tiešās satiksmes darbvedības pārvaldes iesūtītā VII papildinājuma „Tarifā ekspressūtījumu pārvadāšanai Eiropas-Āzijas satiksmē caur Sibīriju”, kas izsludināts „Valdības Vēstnesī” 1932. g. 231. numurā, izdots atsevišķa brošūra un ievests dzīvē ar 1932. g. 1. janvāri, izdarāmi šādi grozījumi:

- Ievada (brošūras 1. lappusē) 1. nodaļumā, punkts k un l jāatvieto ar šādu jaunu tekstu:
 - „k) SPR savienības dzelzceļiem Tautas satiksmes komisāriāts Maskavā” Сборник правил перевозок и тарифов железнодорожного транспорта СССР” un SPRS valsts jūru kuģniecībām — Tautas ūdenstransporta komisāriāts Maskavā, „Сборник тарифов и распоряжений Водного Транспорта”.
 - „l) Manchukuo valsts dzelzceļiem — „Официальный бюллетень”.
- Ievada (brošūras 2. lappusē) 5. punktā „Piedalošās pārvaldes”, nosaukums „Sovtorgflot, Maskavā” jāatvieto ar šādu jaunu nosaukumu: „SPRS valsts jūru kuģniecības (Tautas ūdenstransporta komisāriāts, Maskavā)”.
- I daļā (brošūras 9. lappusē) 6. panta 2. punktā iespiests: „1,9434 zelta rubļiem (Manchukuo dzelzceļi)” jābūt „4,7847 Manchukuo yuans”
- II daļā (brošūras 25. lappusē) ievada 5. punktā otrā rindkopā sūtījumiem no Čehoslovākijas iespiests — „0,002 tarifa vienības” jābūt „0,02 tarifa vienības”
- II daļā (brošūras 27.—29. lpp.) iespiestās maksas tabulas, kas grozītas ar p. g. 391. rīkojumu.
 - A. Satiksmē līdz stacijām Charbin un Vladivostok un pretējā virzienā.
 - B. Satiksmē no Vladivostok (osta) līdz Japānas stacijām un ostām, un arī līdz Shanghai-Port un pretējā virzienā un
 - C. Satiksmē no stacijas Charbin līdz Tālo Austrumu stacijām un ostām un pretējā virzienā,
 jāatvieto ar šādām jaunām:
 - A. Satiksmē līdz stacijām Charbin un Vladivostok un pretējā virzienā.

No stacijām	Līdz Charbinai			Līdz Vladivostokai		
	km	Virzienu numuri	Maksa par 10 kg tar. vien.	km	Virzienu numuri	Maksa par 10 kg tar. vien.
Latvijas dzelzceļi						
Rīgas pas.	8701	33.40	2.98	10.386	33.41	3.54
Liepājas pas.	8924	33.40	3.19	10.609	33.41	3.75
Daugavpils I pas.	8484	33.40	2.76	10.169	33.41	3.32

B. Satiksme no Vladivostok (osta) līdz Japānas stacijām un ostām, arī līdz Shanghai-Port un pretējā virzienā.

Table with columns: Km, No Vladivostokas līdz stacijām, Caur, Virzienu numuri, Maksa par 10 kg tar. vien. Rows include destinations like Tokyo, Yokohama, Nagoya, Kyoto, Osaka, Kobe, Sannomiya, Shimoneseki, Moji, Nagasaki, Shizuoka, Fukui, Kanazawa, Tsuruga, and Shanghai-Port.

C. Satiksme no st. Charbin līdz Tālo Austrumu stacijām un ostām un pretējā virzienā.

Table with columns: Km, No Charbinas līdz stacijām, Caur, Virzienu numuri, Maksa par 10 kg tar. vien. Rows include destinations like Vladivostok, Shanghai-Port, Tokyo, Fusan, Dairen, Yokohama, Nagoya, Kyoto, Osaka, Kobe, Sannomiya, Shimoneseki, Moji, Nagasaki, Shizuoka, Kanazawa, Heijo, Keijo, Fusan, Hsinking, Mukden, Yingkou, Antung, Dairen, Shanghai-Port, Tsuruga, Tientsin, Peiping, Kalgan, Suiyon, Hankow, Pukow, Shanghai North.

„C“ tabulā iespiestās likmes, satiksmē no Charbinas līdz Tālo Austrumu stacijām un ostām un pretējā virzienā, līdz turpmākam rīkojumam nav piemērojamas.

Rikojums spēkā ar 1936. g. 17. martu.

Dzelzceļu galvenā direktora v. i. K. Sprinģis.

Finanču direktors H. Mazkalniņš.

Ar Ministru kabineta piekrišanu apstiprinu 1936. g. 7. martā.

Satiksmes ministrs B. Einbergs.

91. rikožums

par Varšavā sarīkojamās Latvijas mākslas izstādes eksponātu pārvadāšanu pa valsts dzelzceļiem.

Varšavā sarīkojamās Latvijas mākslas izstādes eksponātus, kurus nosūtīs Izglītības ministrija no Rīgas pār Zemgales robežu uz Poliju, uzdodu pārvest par Latvijas dzelzceļu daļu kā parastā, tā lielā ātrumā bez maksas. Tāpat bez maksas šie eksponāti pārvedami atpakaļ uz Rīgu. Eksponātus turpsūtot — nosūtītājam, bet atpakaļsūtīt-saņēmējam jābūt Izglītības ministrijai.

Pārvadāšanas dokumentos jāuzrāda, ka sūtījumi pārvesti par brīvu saskaņā ar šo rikožumu.

Rikožums spēkā no 1936. g. 9. marta līdz 1. jūlijam.

Dzelzceļu galv. direktora v. i. K. Sprinģis.

Finanču direktors H. Mazkalniņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Tautas labklājības ministrijas uzaicinājums valsts, pašvaldības un privātām iestādēm.

Tautas labklājības ministrija uzaicina valsts, pašvaldības un privātās iestādes un uzņēmumus vajadzības gadījumā pieprasīt darba spēku šīs ministrijas Rīgas darba apgādē, Torņa ielā 4, tālrunis 21714.

Uz 1936. g. 1. martu darba apgādē bija šāds skaits darba meklētāju:

Sievietes:

Table listing professions and counts for women: Tekstilrūpniecības strādnieces (5), Apģērbu rūpn. strādnieces (20), Minerālvielu apstrādāšanas strād. (2), Ķīmiskās rūpniecības strādnieces (1), Dažādu dzīvnieku vielu apstrādāšanas strādnieces (—), Pārtikas un narkot. vielu strād. (—), Tirdzniecības kalpotājas (4), Grāmatrūpniecības strādnieces (3), Higiēnas strādnieces (2), Kantoņa darbinieces (90), Mājkalpotājas (35), Laukstrādnieces (—), Nekvalificētas strādnieces (407), Citos arodos (—), Pusaudži (—), Kopā (569).

Vīrieši:

Table listing professions and counts for men: Metallstrādnieki (180), Kokstrādnieki (45), Pārtikas un narkot. vielu strād. (38), Minerālvielu apstrādāš. strādnieki (5), Grāmatrūpniecības darbinieki (11), Ķīmiskās rūpniecības strādnieki (—), Dažādu dzīvnieku vielu apstrād. strādnieki (58), Tekstilrūpniecības strādnieki (6), Apģērbu rūpniecības strādnieki (6), Būvstrādnieki (327), Tirdzniecības kalpotāji (24), Transporta strādnieki (29), Kantoņa darbinieki (133), Laukstrādnieki (3), Nekvalificēti strādnieki (965), Citos arodos (16), Pusaudži (—), Kopā (1846).

Kļūdu izlabojums.

„Valdības Vēstneša“ 1931. g. 154. numurā ievietotā Aknistes pag. (Ilūkstes apr.) meliorācijas sabiedrības „Noteka“ Salu un Stūrgaidānu ciemu novadgrāvju rakšanas darbu dalībnieku saraksta 1. numurā pēc kārtas 8. ailē nodrukātā 1652 vietā jālasa 1625.

Daļas vadītāja v. M. Šjachtovičs.

Vec. sev. uzdevumu ierēdnis T. Erlachs.

Iekšzeme.

Raunas sabiedrisko organizāciju pateicība un ielūgums Ministru Prezidentam Dr K. Ulmanim.

Pie Ministru Prezidenta Dr K. Ulmana 6. martā ieradās Raunas pagasta pašvaldības un Raunas sabiedrisko organizāciju delegācija un viņam nodeva sekojošu rakstu:

„Augsti godātais Ministru Prezidenta kungs!

Dienā, kad dzimtas zemes kopēji pulcējās galvas pilsētā svinēt savas gadskartējās Zemnieku dienas, Raunas pagasta pašvaldības un sabiedrisko organizāciju vārdā lūdzam Jūs, augsti godājamais Prezidenta kungs, pieņemt dziļi izjustu pateicību un uzticības apliecinājumu Jums, mūsu vadonim.

15 gadu ir pagājis, kopš Jūs, kā mūsu valsts dibinātājs, apmeklējot Raunu, norādījat ceļu, pa kuru ejot, mūsu teka vestu pretim tautas gaišākai nākotnei. 15. maijs šo Jūsu norādījumu pārvērta Jūsu gribā, kurai pateicoties mēs vienoti ejam pretim Jūsu atjaunotās mūžīgas Latvijas slavas pilnīgai nākotnei.

Dziļā pateicībā Jums, mūsu vadonim, mūsu tautas pagātne un nākotne aicina mūs šodien, kā šē izteikto vārdu apliecinājumu, ziedot valsts drošības līdzekļu vairošanai, kādēļ lūdzam Jūs pieņemt šim mērķim: no Raunas pagasta valdes Ls 50, no Raunas lauksaimniecības biedrības Ls 200, Raunas krājaizdevu sabiedrības Ls 200, Raunas savstarpējās apdrošināšanas biedrības Ls 200, Raunas-Baiškalna piensaimnieku sabiedrības Ls 100 un Raunas patērētāju kooperatīva „Avots“ Ls 50: kopā Ls 800.

Reizā ar šo, augsti godājamais Prezidenta kungs, Raunas un apkārtnes sabiedrības vārdā lūdzam Jūs neatteikties šī gada 19. jūlijā pagodināt ar savu klātbūtni Raunas novada dziesmu svētkus, lai pēc 15 gadiem Raunas un apkārtnes sabiedrība sveiktu Jūs atkal savā vidū kā valsts atjaunotāju un tautas vadoni.”

LTA.

Māksla.

Napoleons I Dailes teātri.

Svētdienas 8. marta vakarā Dailes teātri notika J. Sudrabkalna latviešu skatuvei pārstrādāto un sakausēto divu dažādu tautu rakstnieku — vācieša Grabes un italieša Forcano — sarakstīto lugu izrāde, kurā piedalījās viss Dailes teātra personāls un bez tam vēl kauju skatos un kori 6. Rīgas kājnieku pulka kareivji. Lugu inscenējis J. Muncis, un pēc viņa metiem arī pagatavotas dekorācijas un lugas laikmetīgie kostīmi daudzajiem, lasi — 22 dažādiem skatiem, kas raksturīgi un iespaidīgi attēlo Napoleona varas pēdējo 100 dienu sākumu, norisi un — arī noslēgumu.

Protams, ka šādi izrādei vajadzīgs liels vēriens, plaša izdoma un daudz līdzekļu, kurus Dailes teātris arī nav zēlojis un kas viņam tiešām atmaksāsies turpmākās izrādēs, jo publikas interese par šo jauniestudējumu ir tik liela, ka pirmizrādes biļetes jau bija izpārdotas dažas dienas iepriekš, kāpēc teātris bija galīgi pārpildīts.

Pirmizrādī pagodināja ar savu klātbūtni iekšlietu ministrs V. Gulbis un viņa biedrs A. Bērziņš, zemkopības ministrs J. Bīrnieks, tieslietu — H. Apsīts, Ārlietu ministrijas ģenerālsekrētārs V. Munteris, armijas komandieris K. Berķis un daudz citas ievērojamas personas.

Visa zāle ar lielu uzmanību sekoja lugas izrādei, pareizāki šo 22 dramatisko skatu norisē, kas attēloja, kā Napoleons no Elbas salas gūsta dodas atpakaļ uz Franciju, kur nevarīgais karālis un viņa dižciltīgie galminieki vairāk domā par izpriecām un baudām un kur parlamenta 600 deputāti vai — kā viltīgais policijas ministrs Fušē viņus nosauc — 600 ēzeļi domā tikai par pašlabumu un nevis par tautas un valsts interesēm, bet Parīzes padībenes un revolūcijas un pēcrevolūcijas laikmeta izlaidīgais pūlis nodarbojas ar uzdzīvi, vardarbību, tenkošanu un visu ko citu, tikai ne to, kas būtu tobrīd valstij un iedzīvotājiem par labu nācis un vajadzīgs viņu slavai, godu un labklājībai. Vienīgi Napoleona I slaveno karagājlienu un kauju veterāni — grenadierī Vitri un Šaskērs — ir kārtības un imperatora lielo darbu dzijas atmiņas. Bet viņiem klājas ļoti grūti, un Napoleona armijas bij. kapteinim pat nav gabaliņa maizes ko ēst. Tomēr šie kaujās rūditie un disciplinētie vīri glabā uz krūtīm imperatora Napoleona karogus greznojušo ērgļu attēlu un gaida imperatoru atgriezties, lai atkal reiz kārtība un miers valdītu zemē, lai atkal būtu vīrs, kas domātu un gādātu par nāciju un valsti, kas aizsargātu viņu uz ārieni un kas viņas likteņus vadītu pretim labākai nākotnei.

Napoleona vecās gvardijas ilgas piepildās, un maršala Neja vadībā pret Napoleonu izsūtītā armija pārieļ pie imperatora karapulkiem, kad Napoleons nāk uz Parīzi, kurās ledzīvotāji imperatoru saņem ar gavilēm. Vēlāk redzamas Napoleona uzvaras pie Liņģi, angļu karavīri ballē

*) Pagaidām nepiedalās.

